

ارزیابی حساسیت زمین لغزش با استفاده از شاخص آنتروپی و الگوریتم ماشین های پشتیبان بردار(مطالعه موردی: حوضه آبخیز کن)

عزت الله قنواتی* - دانشیار ژئومورفولوژی دانشکده جغرافیا، دانشگاه خوارزمی، تهران.
علی احمدآبادی - استادیار ژئومورفولوژی دانشکده جغرافیا، دانشگاه خوارزمی، تهران.
مصطفی غلامی - کارشناسی ارشد، هیدرولوژی ژئومورفولوژی در برنامه ریزی محیطی، دانشگاه خوارزمی.

تأثیرگذاری: ۱۳۹۷/۰۷/۱۱ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۲/۱۹

چکیده

زمین لغزش یکی از فرایندهای دامنه‌ای حاکم بر البرز جنوبی و به ویژه حوضه آبریز کن است. به دلیل نزدیکی این حوضه به شهر بزرگ تهران، جنبه گردشگری و همچنین وجود استقرار گاه‌ها و سکونتگاه‌های انسانی در این حوضه، شناسایی نقاطی که مستعد زمین لغزش هستند از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف از این پژوهش، مشخص کردن مناطق حساس به زمین لغزش در حوضه کن با استفاده از الگوریتم SVM و شاخص آنتروپی، بازدید میدانی و اعتبارسنجی مدل‌ها است. معیارهای موثر در بروز زمین لغزش در این تحقیق شامل توپوگرافی، شبی، جهت شبی، کاربری اراضی، لیتوولوژی، فاصله از گسل، فاصله از آبراهه و فاصله از جاده هستند. لایه‌های مکانی پارامترهای اثرگذار به پایگاه مکانی داده وارد شده و استاندارد سازی معیارها انجام شد. هر یک از پارامترها با توجه به میزان تأثیر بر وقوع مخاطره لغزش، طبق نظرات کارشناسی امتیازدهی شده و به صورت رستری به عنوان لایه‌های اصلی در پهنه بندی حساسیت لغزش با استفاده از شاخص آنتروپی بکار گرفته شده‌اند. ماتریس آنتروپی برای هر یک از عوامل محاسبه شده و سپس در محیط GIS نقشه پهنه‌بندی حساسیت لغزش منطقه، تهییه شده است. در الگوریتم پشتیبان بردار ازتابع حلقوی استفاده شده است. بر اساس این الگوریتم هر یک از لایه‌های موثر در بروز زمین لغزش وزن دهی شده و سپس لایه‌ها هم پوشانی شده و نقشه حساسیت زمین لغزش بر اساس الگوریتم پشتیبان بردار تهییه شده است. جهت اعتبار سنجی مدل‌ها، با استفاده از ROC ، ترسیم شده و مساحت زیر منحنی (AUC) محاسبه شده است. نتایج اعتبار سنجی نشان داده که الگوریتم ماشین‌های پشتیبان بردار (SVM-SIGMOID) در برآورد حساسیت زمین لغزش در منطقه مورد مطالعه نسبت به مدل شاخص آنتروپی (AUC= 0.86) از صحت بیشتر و در نتیجه قابلیت اعتماد بالاتری برخوردار است.

وازگان کلیدی: حساسیت زمین لغزش، حوضه کن، شاخص آنتروپی، الگوریتم ماشین پشتیبان بردار،
.SVM-SIGMOID

مقدمه

زمین لغزش به عنوان رویدادی طبیعی نقش مهمی در تکامل منظره، فرسایش و انتقال رسوبات بازی می‌کند اما در عین حال نیز تعریف کننده یک مخاطره طبیعی مهم است، مخاطره‌ای که در مقیاس‌های زمانی - فضایی متفاوت در دامنه‌ی کوهستان‌ها روی می‌دهد (فرجی سبکبار و همکاران^۱، ۲۰۱۴: ۲۵). مطالعات درمورد زمین لغزش حاکی از این است که زمین لغزش مخاطره‌ای است که اغلب به فراوانی روی می‌دهد، و در همه قاره‌ها وجود دارد و تهدید جهانی برای انسان‌ها، زیرساخت‌ها و محیط زیست است (بروک و همکاران^۲، ۲۰۱۸: ۱۲۵). اخیراً بر اساس گزارش وقایع زیانبار جهانی به طور متوسط زمین لغزش‌ها باعث میلیاردها دلار تلفات اقتصادی در کشورهایی همچون ژاپن، هند، ایتالیا و ایالات متحده آمریکا می‌شود (باس و همکاران^۳، ۲۰۱۹: ۱۲۵۵). در ایران نیز خسارات ناشی از زمین لغزش‌ها آمار و ارقام قابل توجهی را به خود اختصاص داده‌اند. اگرچه آگاهی از مکانیسم‌های ناپایداری دامنه‌ای و تکنیک‌های کاهش آن افزایش یافته است، همچنان زمین لغزش‌ها یکی از دلایل تلفات مالی و انسانی هستند (فرجی سبکبار و همکاران، ۲۰۱۴: ۲۲). یک زمین لغزش تحت مجموعه‌ای از شرایط روی می‌دهد و ممکن است توسط فاکتورهای زمین محیطی همچون شیب، ارتفاع، لیتوولوژی، ژئومورفولوژی و غیره تحت تاثیر قرار گیرد. علاوه بر این عوامل خارجی مانند بارندگی، زلزله و فعالیت‌های انسانی مانند ترانشه برای ساخت و ساز جاده‌ها و شهر سازی نیز بر روی فراوانی وقوع زمین لغزش تاثیر می‌گذارد (برا و همکاران^۴، ۲۰۱۸: ۴۵). بررسی موجودی زمین لغزش‌ها، تیپولوژی و توزیع فضایی آنها ابزارهای ضروری برای تحدید نشانه‌های فضایی و زمانی زمین لغزش‌ها است. این امر به درک روند تکاملی زمین لغزش‌ها و نیز تعیین حساسیت زمین لغزش‌ها در یک منطقه کمک می‌کند. در نتیجه، کاهش خطر زمین لغزش‌ها بدون ارزیابی اولیه امکان پذیر نیست (جیکوب و همکاران^۵، ۲۰۱۷). مفهوم حساسیت زمین لغزش براساس پیش‌بینی فضایی رخدادهای زمین لغزش است. نقشه پهنه‌بندی حساسیت زمین لغزش در هر مکانی، مناطق تحت تاثیر خطر بالقوه و بالفعل زمین لغزش‌ها را نشان می‌دهد. بدین ترتیب نقاط امن و خطربناک تحت تاثیر رخداد زمین لغزش شناسایی می‌شود. در طول دو دهه گذشته محققین طیف وسیعی از فرایندهای مدل سازی و روش‌هایی را برای بهبود پیش‌بینی و تهییه نقشه حساسیت زمین لغزش‌ها توسعه داده‌اند (پویراد^۶، ۲۰۱۴). تکنیک‌های ارزیابی حساسیت زمین لغزش‌ها به دو دسته کمی و کیفی تقسیم می‌شوند (وانگ و همکاران^۷، ۲۰۱۴: ۳۱۹)، تکنیک‌های کمی برای ارزیابی حساسیت زمین لغزش شامل مدل رگرسیون لجستیک (نفلسیلو^۸) و همکاران، ۲۰۰۸: ۱۷۱؛ چوهان^۹ و همکاران، ۲۰۱۰: ۴۱۶)، مدل وزن شاهد (داهال^{۱۰} و همکاران، ۲۰۰۸: ۴۹۹؛ ایلیا^{۱۱} و

^۱ faraji sabokbar et al

^۲ broeck et al

^۳ basu et al

^۴ bera et al

^۵ jacobe

^۶ poiraud

^۷ wang

^۸ Nefeslioglu

^۹ Chauhan

^{۱۰} Dahal

^{۱۱} Ilia

سانگاراتوس^۱، ۲۰۱۶: ۳۸۰)، نسبت فراوانی (عمر^۲ و همکاران، ۲۰۱۴: ۱۲۶؛ ریس^۳ و همکاران، ۲۰۱۴: ۲۰۶۳؛ وو^۴ و همکاران، ۲۰۱۶: ۲۰۱۶)، مدل شاخص آنتروپی (دوکوتا^۵ و همکاران، ۲۰۱۳: ۱۳۶)، فازی لجستیک (رستمی^۶ و همکاران، ۲۰۱۶: ۶۸۵) و ماشین‌های پشتیبان بردار (تین بوی^۷ و همکاران، ۲۰۱۶: ۳۶۱) هستند. مدل‌های کیفی موضوعی هستند، و به صورت متداول از موجودی لغزش جهت تشخیص مکان‌هایی با ویژگی‌های توپوگرافی، زمین‌شناسی و ژئومورفولوژیکی مشابه که در معرض وقوع زمین‌لغزش هستند استفاده می‌کنند. برخی از مدل‌های کیفی نظری فرایند تحلیل سلسه مراتبی (AHP) مفهوم وزن دهی و رتبه بندی را نیز در نظر می‌گیرند، و ممکن است نیمه کمی نیز نامیده شوند (خان^۸ و همکاران، ۲۰۱۸). از جمله مدل‌های کمی که اخیراً مورد توجه قرار گرفته و جهت تهیه نقشه حساسیت زمین‌لغزش بکار گرفته شده اند مدل‌های ماشین‌های پشتیبان بردار و آنتروپی هستند. الگوریتم ماشین‌های پشتیبان بردار بر اساس نظریه یادگیری آماری و شامل یک مرحله آموزشی با ورودی همراه و ارزش‌های اهداف خروجی است (یو^۹ و همکاران ۲۰۰۸: ۵۲۸). تحقیقات بسیاری با استفاده از مدل ماشین‌های پشتیبان بردار انجام شده است. از جمله تحقیقات خارجی می‌توان به مرجانویچ^{۱۰} و همکاران (۲۰۱۱)، ژو^{۱۱} و همکاران، (۲۰۱۲)، پنگ^{۱۲} و همکاران، (۲۰۱۵) و تین بای^{۱۳} و همکاران (۲۰۱۶) اشاره کرد. در ایران نیز با استفاده از الگوریتم ماشین‌های پشتیبان بردار، به تهیه نقشه حساسیت زمین‌لغزش پرداخته شده است از جمله این تحقیقات می‌توان به یمانی و همکاران (۱۳۹۱)، قاسمیان و همکاران، (۱۳۹۶) اشاره نمود.

آنتروپی معیاری برای اندازه گیری اختلال، بی ثباتی، عدم تعادل، و عدم اطمینان یک سیستم است (یوفنگ^{۱۴} و فنگسیانگ^{۱۵}، ۲۰۰۹). مقدار آنتروپی یک سیستم دارای یک رابطه یک به یک با درجه اختلال است؛ این رابطه، به نام اصل بولتزمن، به توصیف وضعیت ترمودینامیکی یک سیستم می‌پردازد (یوفنگ و فنگسیانگ، ۲۰۰۹) (برای شناسایی بیشتر با این مدل می‌توانید به تحقیقات محمد خان و همکاران، ۱۳۹۳؛ شکاری بادی و همکاران، ۱۳۹۴؛ مقیمی و همکاران، ۱۳۹۱؛ یوفنگ و فنگسیانگ، ۲۰۰۹؛ لی^{۱۶} و همکاران، ۲۰۰۲؛ ۳۵۲؛ یانگ^{۱۷} و کیائو^{۱۸} و ۲۰۰۹: ۵۲۰).

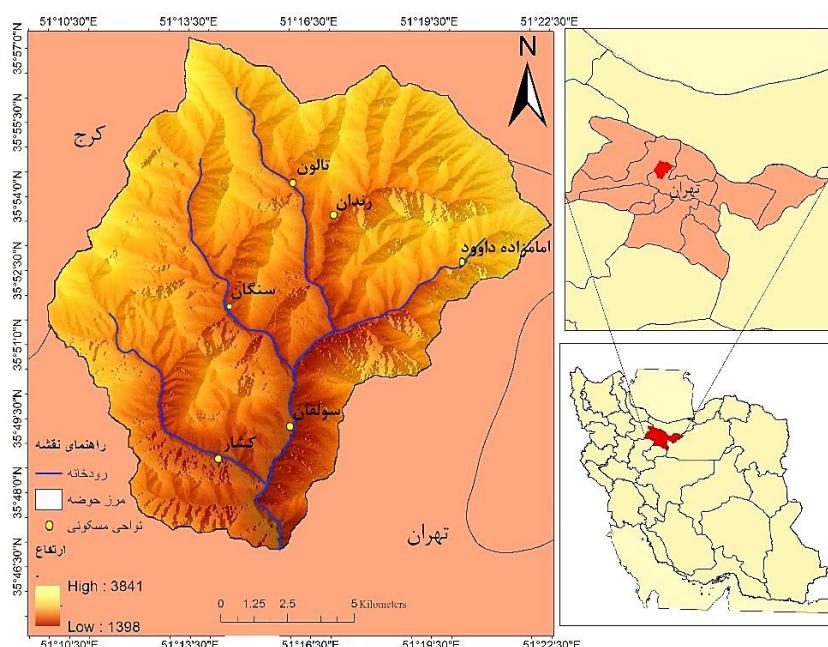
^۱ Tsangaratos^۲ Umar^۳ Reis^۴ Wu^۵ Devkota^۶ Rostami^۷ Tien Bui^۸ khan^۹ Xu^{۱۰} Marjanović^{۱۱} xu^{۱۲} Pang^{۱۳} Tien Bui^{۱۴} Yuffeng^{۱۵} Fengxiang^{۱۶} Li^{۱۷} Yang^{۱۸} Qiao

زمین لغزش یکی از فرایندهای دامنه‌ای حائز اهمیت در دامنه‌های جنوبی البرز به ویژه حوضه کن است. به دلیل نزدیکی این حوضه به شهر بزرگ تهران، جنبه گردشگری و همچنین وجود استقرارگاه‌ها و سکونتگاه‌های انسانی در این حوضه، شناسایی نقاطی که مستعد زمین لغزش هستند از اهمیت زیادی برخوردار است. در این تحقیق، به مقایسه‌ی دو مدل کمی الگوریتم ماشین‌های پشتیبان بردار و مدل شاخص انتروپویی جهت تهییه‌ی نقشه‌ی حساسیت زمین لغزش در حوضه کن پرداخته شده است. تشخیص میزان صحت برآورد حساسیت زمین لغزش با هر یک از مدل‌ها (با استفاده از سطح زیر منحنی ROC)، معیاری مفید جهت انتخاب مدل بهینه در تشخیص نواحی در معرض خطر زمین لغزش است.

داده‌ها و روش کار

حوضه آبخیز کن در ناحیه کوهستانی البرز مرکزی واقع شده است. از نظر جغرافیایی در عرض ۳۵ درجه و ۴۶ دقیقه تا ۳۵ درجه و ۵۸ دقیقه شمالی و طول ۵۱ دقیقه و ۱۰ درجه تا ۵۱ دقیقه و ۲۳ درجه شرقی در استان تهران واقع گردیده است. این محدوده در ناحیه کوهستانی البرز مرکزی واقع شده و ارتفاعات مهم آن از شرق به غرب به ترتیب عبارتند از: -کوه فررا در شرق و جنوب شرقی، کوه بند عیش، کوه رندان در شرق، کوه شمال طالون در شمال، کوه چال ناجی در شمال غربی، کوه‌های بند حصار، سبلان، امامزاده عقیل و بند حصار در گستره میانی حوضه، کوه لیمنه در غرب، کوه اون دست در جنوب غرب، کوه رلهک دره در جنوب محدوده‌ی مورد مطالعه.

این تحقیق نتیجه‌ی یک پژوهش کاربردی است که در آن از روش‌های کتابخانه‌ای، بازدیدهای میدانی و مدل‌سازی استفاده شده است. نقشه‌های توپوگرافی 1:50000، نقشه‌ی زمین شناسی 1:100000 و تصاویر IRS سال ۲۰۱۴ منطقه، به عنوان ابزار اصلی در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته‌اند. لغزش‌های رخداده در این منطقه با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای، نقشه‌ی توپوگرافی، نقشه‌ی گسل‌های منطقه تشخیص داده شده، سپس از طریق بازدیدهای میدانی و تصاویر موجود نقاط لغزشی کنترل شدند. لایه‌های اطلاعاتی ژئولوژی، توپوگرافی، فاصله از گسل‌ها، شرایط آب و هوایی، کاربری اراضی، فاصله از رودخانه، فاصله از جاده جهت ارزیابی خطر زمین لغزش در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفتند. فرایند تولید و نیز مشخصات هر یک از لایه‌ها در ذیل عنوان شده است.

شکل ۱: موقعیت منطقه مورد مطالعه

شیب عمدتاً توزیع فضایی و شدت زمین لغزش را تعیین می‌کند (شافیگو^۱ و همکاران، ۲۰۱۶: ۵۹). شیب منطقه مورد مطالعه با استفاده از مدل رقومی ارتفاع DEM ۱۲ متر در محیط نرم افزار Arc GIS 10.3 محاسبه شد. شیب با استفاده از الگوریتم باروف و مک دونال (۱۹۹۸) محاسبه شد (خان و همکاران، ۲۰۱۸). نقشه شیب استخراج شده به ۹ طبقه شامل > ۱۰ ، $۱۰-۲۰$ ، $۲۰-۳۰$ ، $۳۰-۴۰$ ، $۴۰-۵۰$ ، $۵۰-۶۰$ ، $۶۰-۷۰$ و < ۸۰ کلاسه‌بندی شده است (شکل ۲ (۳)).

جهت شیب

جهت شیب به دلیل تاثیر قابل توجهی که بر پوشش گیاهی و مقاومت خاک دارد، می‌تواند بر تحریک زمین لغزش تاثیر بگذارد (بشرات^۲ و همکاران، ۲۰۱۴: ۲۰۱۴). جهت شیب بالاستفاده از DEM 12m در Arc GIS 10.3 در $22/5-337/5$ درجه، شمال شرق ($22/5-57/5$ درجه)، شرق ($57/5-112/5$ درجه)، جنوب شرق ($112/5-157/5$ درجه)، جنوب ($157/5-202/5$ درجه)، جنوب غرب ($202/5-247/5$ درجه)، غرب ($247/5-292/5$ درجه)، و شمال غرب ($292/5-337/5$ درجه)، تقسیم شده است (شکل ۲ (۲)).

لیتولوژی

ویژگی‌های لیتولوژیک به صورت گستردگی بر خصوصیات فیزیکی همچون استحکام و نفوذپذیری مواد سطحی و زیر سطحی تاثیر می‌گذارد؛ و بنابراین بر احتمال وقوع زمین لغزش تاثیر می‌گذارد. لیتولوژی به همراه شیب، ماهیت و شدت زمین لغزش را تعیین می‌کند (خان و همکاران، ۲۰۱۸). نقشه لیتولوژی منطقه مورد مطالعه در شکل ۲ (۵) نشان داده شده است.

کاربری اراضی

پوشش زمین تاثیر زیادی بر توزیع زمین لغزش دارد. اغلب مناطق مسکونی زمین لغزش‌های کمتری نسبت به مناطق بدون پوشش دارند. اراضی دارای پوشش گیاهی با سیستم‌های ریشه ای قوی، اثرات مکانیکی و هیدرولوژیک را ارائه می‌دهند که اغلب دامنه‌های را پایدار می‌سازد (خان و همکاران، ۲۰۱۸). کاربری اراضی منطقه مورد مطالعه به ۵ طبقه تقسیم بندی شده است که شامل: شهر، باغ، مرتع متوسط، مرتع ضعیف و کشاورزی آبی می‌باشد (شکل ۲ (۷)).

گسل

توزیع فضایی و ماهیت گسل، توزیع و شدت زین لغزش‌های لرزه ای را تعیین می‌کند. نقشه خطوط گسلی منطقه با استفاده از نقشه ژئولوژی منطقه استخراج شد. فاصله تا گسل به ۶ کلاسه فاصله ای با ۲۰۰ متر فاصله با استفاده از نرم افزار Arc GIS 10.3 تقسیم شد (شکل ۲ (۸)).

توبوگرافی

تغییرات ارتفاعی هر منطقه به عنوان عامل موثر در ایجاد حرکات توده ای محسوب می‌شود. عامل ارتفاع نقش حیاتی در تغییر فضایی شرایط هیدرولوژیک از قبیل رطوبت خاک، جریان آبهای زیرزمینی، و ثبات شیب دارد (قاسمیان و همکاران،

^۱ Shafique

^۲ Basharat

۱۳۹۶). نقشه طبقات ارتفاعی منطقه از DEM منطقه استخراج شده و در پنج طبقه بر پایه natural breaks طبقه بندی شده است (شکل ۲ (۱)).

شبکه جاده‌ای

در مناطق کوهستانی، ساختار شبکه ارتباطات شامل جاده‌ها و خطوط راه آهن است، که اغلب به ناپایداری دامنه‌ای و متعاقباً زمین لغزش می‌انجامد (شاfigoo و همکاران، ۲۰۱۶: ۶۹). جهت بکارگیری شبکه جاده‌ها در برآورد نقشه‌ی حساسیت زمین لغزش، فاصله از شبکه جاده‌ای در فواصل ۱۰۰ متر با استفاده از Arc GIS 10.3 به دست آمد (شکل ۲ (۲)).

شبکه رودخانه‌ای

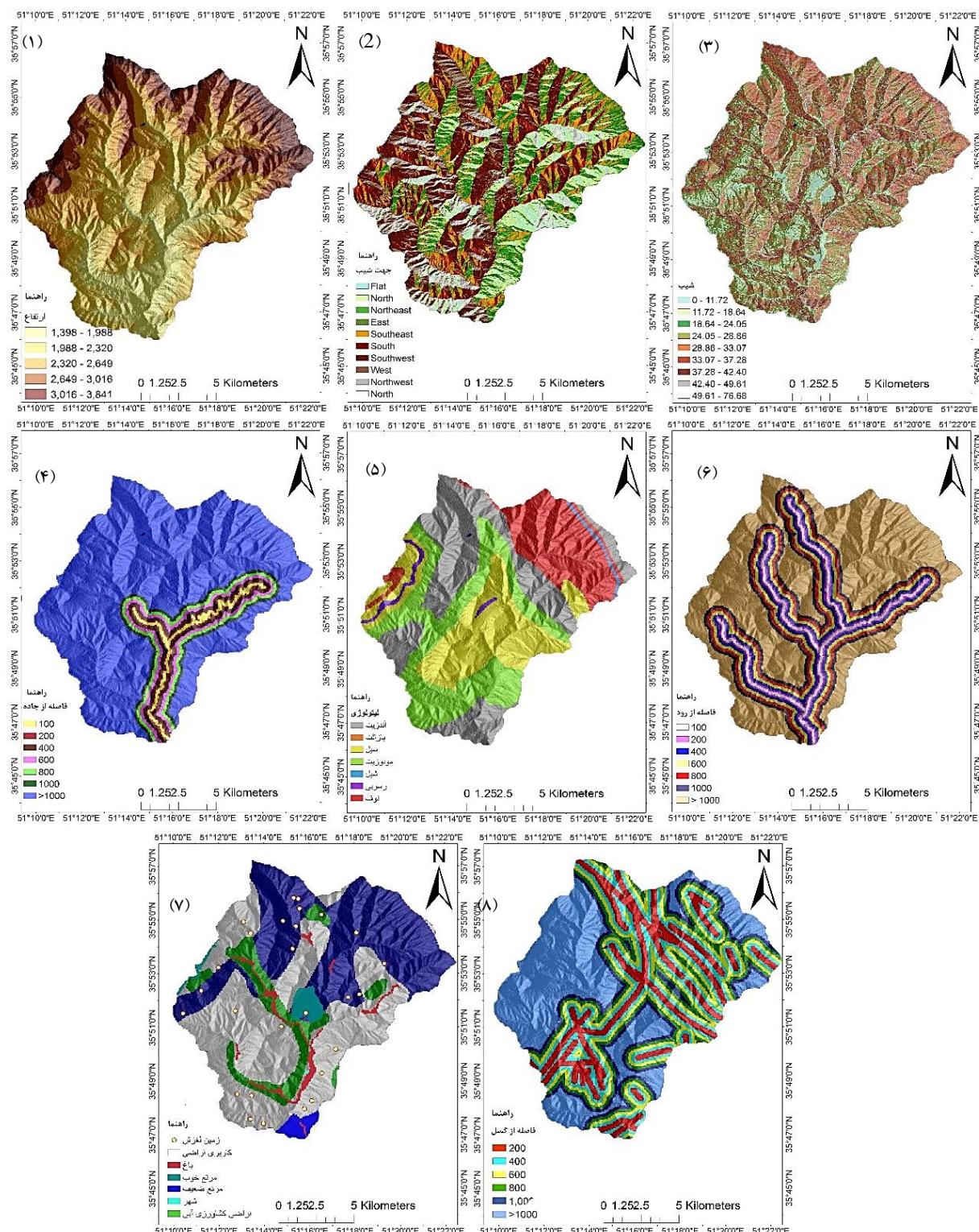
رودخانه‌ها می‌توانند نقش منفی را در پایداری یک دامنه بازی کنند، از طریق برش در نتیجه فرسایش و اشبع دامنه‌ها در نتیجه افزایش نفوذ آب (گوران^۱ و همکاران، ۲۰۱۱). برای ارزیابی تاثیر جریان‌ها بر توزیع زمین لغزش‌ها، شبکه رودخانه‌ها برای منطقه مورد مطالعه از DEM ASTER با استفاده از ابزار ArcHydro محاسبه شده است (ESRI, 2017). جریان با مساحت بیش از ۲۰ کیلومتر مربع استخراج شد. فاصله از جریان‌ها در نرم افزار Arc GIS 10.3 به ۶ منطقه با فاصله ۲۰۰ متر تقسیم شد (شکل ۲ (۳)).

پارامترهای شرح داده شده، به عنوان ورودی هر یک از مدل‌ها در این تحقیق می‌باشند.

روش آنتروپی

روش آنتروپی برای نخستین بار توسط شخصی به نام شنون ایجاد شده و توسط ویلسون (۱۹۷۹) مورد تجدیدنظر و اصلاح قرار گرفت. آنتروپی یک مفهوم عمدۀ در علوم فیزیک، علوم اجتماعی و تئوری اطلاعات است، به گونه‌ای که نشان دهنده مقدار عدم اطمینان (درجه توزیع نامتعادل پدیده‌ها) موجود از محتوای مورد انتظار اطلاعاتی از یک پیام است (مقیمی و نگهبان، ۱۳۹۱). روش آنتروپی جهت برآورد حساسیت زمین لغزش در حوضه کن مورد استفاده قرار گرفته است. آنتروپی یک لغزش به تأثیر عوامل مختلف مؤثر بر وقوع این مخاطره اشاره دارد. چندین عامل مهم مؤثر به صورت جمعی، شاخص آنتروپی سیستم را فراهم می‌کنند. نتیجه مدل آنتروپی می‌تواند برای تعیین وزن شاخص‌های سیستم مورد استفاده قرار گیرد (یانگ و کیو، ۲۰۰۹: ۵۲۲).

^۱ Gorum

شکل ۲: نقشه عوامل مؤثر بر زمین لغزش در منطقه مورد مطالعه: (۱) ارتفاع. (۲) جهت شب. (۳) شب. (۴) فاصله از جاده. (۵) لیتوولوژی. (۶) فاصله از آبراهه. (۷) کاربری اراضی. (۸) فاصله از گسل.

معادلات مورد استفاده برای تعیین وزن اعضای سیستم به صورت زیر است:

$$p_{ij} = \frac{x_{ij}}{\sum_{i=1}^m x_{ij}} \quad \text{رابطه ۱}$$

ارزش آنتروپی مقدار E_J است که از تابع زیر تعیین می‌شود:

$$E_J = -k + \sum_{i=1}^m p_{ij} \ln(p_{ij}) \quad \text{رابطه ۲}$$

در این رابطه m تعداد زمین لغزش و k ضریب ثابتی است که از رابطه زیر بدست می‌آید:
 $K = c(lnm)^{-1}$ رابطه ۳

عدم اطمینان یا درجه انحراف هر معیار (d_j) از کسر مقدار E_J از عدد یک به دست می‌آید:

$$d_j = E_J - 1 \quad \text{رابطه ۴}$$

پس از محاسبه وزن کل (\bar{w}_j) با استفاده از رابطه ۵، خطر زمین لغزش منطقه مورد ارزیابی قرار گرفته است:
 $H_i = \sum_{i=1}^m x_{ij}$ رابطه ۵

در این رابطه (H) ضریب خطر رخداد زمین لغزش، w_j وزن نهایی تمامی عوامل و x_{ij} وزن هر یک از عوامل است (زونگجی^۱ و همکاران، ۲۰۱۰: ۵۲۰). رابطه بیان شده، بیانگر مدل ناحیه‌ای خطر زمین لغزش در منطقه مورد مطالعه است.

الگوریتم ماشین‌های پشتیبان بردار

الگوریتم ماشین‌پشتیبان بردار بر اساس نظریه یادگیری آماری تهیه شده است. بر اساس این نظریه یادگیری آماری، می‌توان کران نرخ خطای ماشین یادگیری را برای داده‌های طبقه‌بندی نشده، به عنوان نرخ خطای تعمیم یافته در نظر گرفت. این کران‌ها به عنوان تابعی از مجموعه نرخ خطاهای آموزش هستند که میزان پیچیدگی طبقه‌بندی کننده‌ها را نشان می‌دهند (یمانی و همکاران، ۱۳۹۲). این الگوریتم در سال‌های اخیر، توجه زیادی را به دلیل عملکرد خوب طبقه‌بندی و قابلیت تعمیم مناسب به خود جلب کرده است. بنابراین، الگوریتم SVM برای تهیه نقشه زمین لغزش و تفکیک طبقات لغزشی از یکدیگر مورد استفاده قرار گرفته است. الگوریتم SVM به عنوان یکی از محبوب‌ترین روش‌ها جهت حل مشکلات رگرسیونی نتایج قابل توجهی در زمینه پهنه‌بندی حساسیت زمین لغزش داشته است (قاسمیان و همکاران، ۱۳۹۶؛ یمانی و همکاران، ۱۳۹۰؛ پورقاسمی^۲ و همکاران، ۲۰۱۲). دو ایده اصلی زمینه مدل سازی SVM برای مشخص کردن نوع مشکلات آماری وجود داشته است. اولین آن یک فراطرح مجزای خطی بهینه است که الگوهای داده‌های مجزا هستند. دومین ایده استفاده از توابع هسته‌ای برای تبدیل الگوهای داده‌های غیرخطی اصلی به فرمی است که

^۱ zongji

^۲ Pourghasemi

خطی مجزا در یک فضای ویژه ابعاد بالا می‌باشد. جزییات توضیحی درباره مدلسازی SVM در این پژوهش به صورت زیر می‌باشد:

اگر x_i مجموعه‌ای از سلول‌های آموزشی به صورت رابطه (۶) باشد:

$$x_i = (i = 1, 2, \dots, n) \quad \text{رابطه (۶)}$$

سلول‌های آموزشی شامل دو کلاس $\pm Y_i$ (زمین لغزش و عدم وقوع زمین لغزش) بوده که به وسیله شکاف حداقل آن‌ها مشخص می‌شود. این معادله از نظر ریاضی به صورت رابطه (۷) بیان می‌گردد:

$$\frac{1}{2} = \|w^2\| \quad \text{رابطه (۷)}$$

که منوط به محدود کردن رابطه (۸) است:

$$Y_i = ((W \cdot X_i) +) \geq 1 \quad \text{رابطه (۸)}$$

که $\|w^2\|$ قاعده‌ای از فرآنده نرمال بوده که ۱ پایه عددی بوده و صفر مشخص کننده عمل تولید عددی است و ارزش آن با استفاده از چند ضریبی لاغرانژیان محاسبه می‌شود که عملکرد آن به صورت زیر تعریف شود:

$$L = \frac{1}{2} \|w^2\| - \sum_{i=1}^n Y_i ((W \cdot X_i) + b) - 1 \quad \text{رابطه (۹)}$$

که Y^i چند ضریبی لاغرانژیان است و می‌تواند صفر یا غیر صفر باشد و فقط مجموعه داده‌هایی که ضرایب آن‌ها غیر صفر است در معادله نهایی وارد می‌شوند و این مجموعه داده‌ها به عنوان بردارهای پشتیبان شناخته می‌شوند. توابع مختلفی همچون تابع کرنل و توابع هسته‌ای در مدل SVM مورد استفاده قرار می‌گیرند. انتخاب توابع مختلف کرنل در مدل SVM خیلی مهم است اگر چه توابع هسته‌ای $K(X_i X_j)$ زیادی پیشنهاد و استفاده شده‌اند. تنها برخی از آن‌ها برای کار در طیف گسترده‌ای از کاربردها مفید شناخته می‌شوند. آن‌هایی که این مهارت‌ها را نشان می‌دهند عبارتند از:

$$K(X_j \cdot X_i) = X_j^T \cdot X_i \quad \text{تابع خطی:}$$

$$K(X_j \cdot X_i) = (\gamma \cdot X_j^T + r), \gamma > 0 \quad \text{تابع چند جمله‌ای:}$$

$$K(X_j \cdot X_i) = e^{-\gamma(X_i - X_j)^2}, \gamma > 0 \quad \text{تابع پایه شعاعی:}$$

$$\tanh(\gamma \cdot X_i^T \cdot X_j + r) \quad \text{تابع حلقوی:}$$

که r و d پارامترهای توابع هسته‌ای هستند و به صورت دستی وارد می‌شوند (شولکوف^۱ و همکاران، ۲۰۰۲؛ ۱۲۱۰). در تحقیق حاضر تابع حلقوی از مدل پشتیبان بردار مورد استفاده قرار گرفت (یمانی و همکاران، ۱۳۹۱). ۸ عامل جهت تهیه نقشه حساسیت زمین لغزش مورد استفاده قرار گرفته است که مقادیر هر یک از فاکتورها با استفاده از الگوریتم SVM محاسبه شدند. مقادیر هر یک از پارامترها در موقعیت نقاط لغزشی استخراج شده و با توجه به تاثیر هر یک، وزن هر فاکتور در محیط نرم افزار WELA محاسبه شده است. نقشه‌های وزنی طیفی از ۱ تا صفر را پوشش می‌دهند. لایه‌های مربوط به هر یک از فاکتورها با هم جمع شده و از تلفیق آن‌ها نقشه زمین لغزش منطقه مورد مطالعه تهیه شده است. الگوریتم SVM میزان حساسیت را بین عدد ۰ تا ۱ نمایش می‌دهد. هر چه میزان این عدد به یک نزدیکتر باشد، حساسیت زیادی

^۱ Scholkopf

به وقوع زمین لغزش وجود دارد. نقشه خروجی حاصل از مدل SVM در پنج طبقه (بسیار کم، کم، متوسط، زیاد، بسیار زیاد) ترسیم شده است.

مرحله‌ی بعدی اعتبارسنجی مدل‌های مورد استفاده است. کیفیت حساسیت یک مدل در برآورد ریسک زمین لغزش معمولاً با استفاده از اطلاعات مستقلی که برای ساخت مدل در دسترس است برآورد می‌شود. در این مقاله، برای اعتبارسنجی مدل‌های مورد استفاده از منحنی ROC استفاده شده است. منحنی ROC میزان دقت مدل را به صورت کمی نشان می‌دهد. سطح زیر منحنی ROC(AUG) بیانگر مقدار پیش‌بینی سیستم از طریق توصیف توانایی آن در تخمین درست و قایع رخ داده (وقوع زمین لغزش) و عدم تخمین آن است. در تهیه نقشه‌های زمین لغزش با استفاده از مدل‌های قید شده از ۷۰ درصد نقاط لغزشی و جهت اعتبارسنجی از ۳۰ درصد نقاط لغزشی استفاده شده است. مقادیر AUG از ۱-۰/۵ است و ایده آل ترین نتیجه صحت سنجی زمانی است که سطح زیر منحنی برابر با یک باشد. همبستگی کیفی-کمی سطح زیر منحنی و ارزیابی تخمین بدین صورت است: (-۱-۰/۹، عالی؛ -۰-۰/۸، متوسط؛ -۰-۰/۷، خوب و -۰-۰/۶، ضعیف) (ننویتسکی^۱، ۲۰۰۲: ۳۹۴).

یافته‌ها

در اجرای مدل آنتروپی، پس از بررسی ویژگی‌های مختلف منطقه، و شناخت عوامل مؤثر در زمین لغزش‌های ایجاد شده، به کلاس‌های هر یک از عوامل بر اساس نظرات کارشناسی امتیازاتی تعلق گرفته است. به این ترتیب لایه‌های رستری امتیاز دهی شده، به عنوان لایه‌های اصلی در تشکیل ماتریس مدل آنتروپی مورد استفاده قرار گرفتند (جدول ۱). در این پژوهش از مقیاس دو قطبی برای تبدیل مقادیر کیفی به کمی استفاده شده است. در مقیاس دو قطبی صفر کمترین ارزش ممکن و ده حداقل ارزش ممکن از شاخص‌ها را نشان می‌دهد.

^۱ Negnevitsky

جدول ۱: ماتریس عوامل ۸ گانه موثر در وقوع زمین‌لغزش‌های منطقه مورد مطالعه

فاصله از گسل(متر)	کاربری اراضی	نوع لیتولوژی	فاصله از رود(متر)	فاصله از جاده(متر)	ارتفاع(متر)	جهت تسیب	تسیب(درجه)	شماره لغزش
۱۸۰	مرتع ضعیف	توف	۲۰۰	>۱۰۰۰	۱۹۸۸	N	۱۲-۳۰	۱
۴۵۰	مرتع ضعیف	توف	۱۱۵۰	>۱۰۰۰	۲۰۰۰	SE	۵-۱۲	۲
۱۸۰	مرتع ضعیف	توف	۸۵۰	>۱۰۰۰	۲۲۴۵	E	۱۲-۳۰	۳
۱۵۰	مرتع ضعیف	توف	۸۲۴	>۱۰۰۰	۲۷۵۰	S	۱۲-۳۰	۴
۳۹۰	کشاورزی آبی	توف	۱۷۸۰	>۱۰۰۰	۲۰۱۰	SW	۱۲-۳۰	۵
۶۱۰	مرتع ضعیف	آذربین/رسوی	۲۰۱۲	>۱۰۰۰	۲۱۵۰	SW	۱۲-۳۰	۶
۱۸۰	مرتع ضعیف	آذربین/رسوی	۱۳۸۰	۱۰۰۰	۳۰۰۰	W	۵-۱۲	۷
۵۹۰	مرتع ضعیف	توف	۱۱۰۰	۱۰۰	۲۳۰۰	SW	۱۲-۳۰	۸
۴۳۰	مرتع متوسط	آندرزیت	۱۲۸۰	۱۰۰۰	۲۲۸۹	W	۵-۱۲	۹
۳۹۶	مرتع خوب	آندرزیت	۹۵۰	۶۰۰	۱۹۰۰	W	۵-۱۲	۱۰
۲۱۰	مرتع متوسط	توف	۹۰۰	۱۰۰۰	۱۸۰۰	NW	۵-۱۲	۱۱
۱۱۵۰	مرتع متوسط	تیل	۷۵۰	۱۰۰۰	۱۷۵۰	W	۱۲-۳۰	۱۲
۸۰۰	مرتع متوسط	توف	۶۳۸	۸۰۰	۱۸۰۰	S	۱۲-۳۰	۱۳
۹۲۰	مرتع متوسط	توف	۱۳۸۰	>۱۰۰۰	۱۹۸۸	S	۱۲-۳۰	۱۴
۹۵۰	مرتع متوسط	تیل	۹۲۰	>۱۰۰۰	۱۸۵۰	W	۱۲-۳۰	۱۵
۱۴۰۰	مرتع متوسط	تیل	۱۴۰۰	>۱۰۰۰	۱۷۶۰	NE	۱۲-۳۰	۱۶
۲۰۰	مرتع متوسط	آندرزیت	۶۰۰	۱۰۰۰	۲۱۵۰	SE	۵-۱۲	۱۷
۹۰۰	مرتع متوسط	تیل	۱۳۲۰	>۱۰۰۰	۲۴۵۰	E	-۵	۱۸
۳۱۰۰	مرتع ضعیف	بازارلت	۱۳۶۰	>۱۰۰۰	۲۶۴۰	SW	۱۲-۳۰	۱۹
۱۲۰۰	مرتع متوسط	تیل	۱۱۴۰	>۱۰۰۰	۲۴۲۰	S	۱۲-۳۰	۲۰
۳۲۰۰	مرتع ضعیف	بازارلت	۱۲۰۰	>۱۰۰۰	۲۸۰۰	NE	۳۰-۶۰	۲۱
۳۲۰۰	مرتع ضعیف	آندرزیت	۱۵۸۰	>۱۰۰۰	۲۸۵۰	NE	۵-۱۲	۲۲
۲۸۰۰	مرتع ضعیف	توف	۱۵۰	>۱۰۰۰	۱۹۸۸	SE	۱۲-۳۰	۲۳
۲۷۵۰	مرتع متوسط	تیل	۵۶۰	>۱۰۰۰	۱۸۰۰	E	۱۲-۳۰	۲۴
۳۸۰	مرتع ضعیف	توف	۷۲۰	>۱۰۰۰	۱۸۹۰	SW	۳۰-۶۰	۲۵
۷۹۰	مرتع ضعیف	تیل	۱۱۰۰	۴۰۰	۱۹۰۰	E	۱۲-۳۰	۲۶

پس از تبدیل معیارها به عدد صحیح و تشکیل ماتریس اولیه مقدار p_{ij} با استفاده از رابطه (۱) و مقدار (K) با استفاده از رابطه دو محاسبه شده است. با استفاده از رابطه چهار، وزن هر یک از معیارهای استفاده شده در ماتریس آنتروپی زمین لغزش (W_1) که شامل فاصله از گسل (۰/۷۴)، شیب (۰/۵۴)، ارتفاع (۰/۰۸۲)، فاصله از جاده (۰/۰۴۸)، کاربری اراضی (۰/۰۱۶)، جهت شیب (۰/۰۶۶) و فاصله از رود (۰/۰۵۱)، لیتولوژی (۰/۰۰۶۴) می‌باشد، حاصل شده است. در این رابطه، E توزیع احتمال p_{ij} بر اساس سازوکار آماری محاسبه شده است و مقدار آن در صورت تساوی p_{ij} ها با یکدیگر، بیشترین مقدار ممکن خواهد بود. سپس عدم اطمینان یا درجه انحراف هر معیار d_j از کسر E_j از عدد یک به دست آمده است (جدول ۲).

جدول ۲: مقادیر شاخص‌های محاسبه شده برای عوامل مؤثر در وقوع زمین لغزش

شاخص‌های محاسبه شده	شیب	جهت شیب	ارتفاع	فاصله از جاده	فاصله از رود	لیتولوژی	کاربری اراضی	فاصله از گسل
Ej	+/۹۹۶	+/۹۸۸	+/۹۴۳	+/۹۲۱	+/۹۶۸	+/۹۳۵	+/۹۸۱	+/۹۹۸
Dj	+/۰۵۷	+/۰۱۲	+/۰۵۷	+/۰۷	+/۰۳۲	+/۰۶۵	+/۰۳۹	+/۰۰۲
Wj	+/۵۴	+/۰۶۶	+/۰۸۲	+/۰۴۸	+/۰۵۱	+/۰۰۶۴	+/۱۶	+/۷۶

در نهایت، مدل ناحیه‌ای خطر زمین لغزش در محدوده مورد مطالعه با استفاده از ضرایب به دست آورده شده در رابطه (۶) به شکل زیر محاسبه شده است:

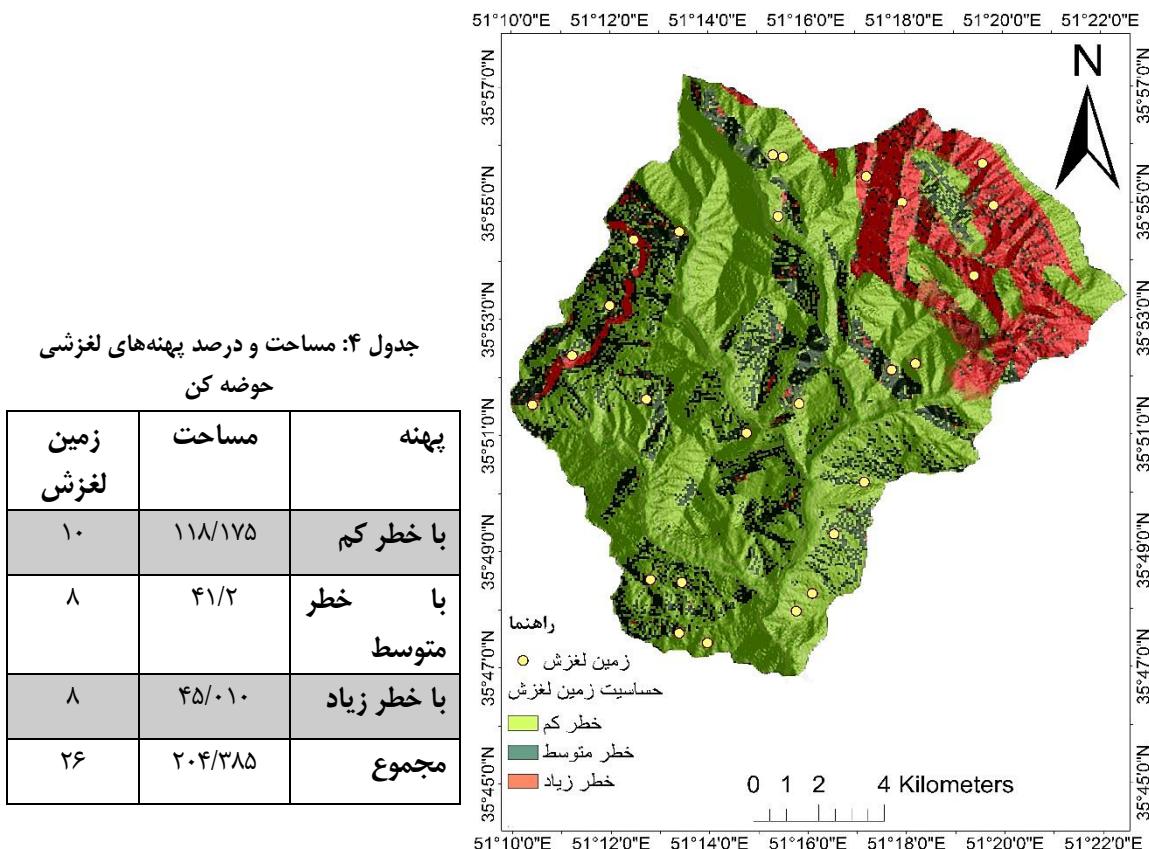
$$H = (S \times 0/54) + (Df \times 0/74) + (E \times 0/082) + (Dr \times 0/51) + (Dri \times 0/51) + (A \times 0/066) + (lu \times 0/16) + (Lt \times 0/0064)$$

با توجه به نتایج مدل آنتروپی، میزان تأثیر هر یک از عوامل به ترتیب زیر می‌باشد:

جدول ۳: میزان تأثیر عوامل مؤثر بر زمین لغزش منطقه دالاهو

درصد تأثیر	شیب	جهت شیب	ارتفاع	فاصله از جاده	فاصله از رود	لیتولوژی	کاربری اراضی	فاصله از گسل	عوامل مؤثر
۱۸/۵۹	۷/۴۵	۱۰/۵۶	۶/۹۰	۱۶/۲	۱۰/۱	۱۴/۲۵	۲۰/۸	۲۰/۸	درصد تأثیر

بیشترین تأثیر بر وقوع زمین لغزش به ترتیب مربوط به عوامل فاصله از گسل (۲۰/۸) و شیب (۱۸/۵۹) است. پارامترهای ارتفاع (۱۰/۵۶) و لیتولوژی (۱۰/۱) دارای تأثیر گذاری مشابه هستند که این امر بدين دلیل است که زمین لغزش‌ها در طبقات ارتفاعی و نیز کلاس‌های لیتولوژیک مشابه قرار گرفته‌اند. بر اساس انطباق موقیت نقاط لغزشی با نقشه‌ی پهنه‌بندی حاصل از مدل آنتروپی، تعداد ۱۰ زمین لغزش در پهنه‌ی با خطر کم، ۸ زمین لغزش در پهنه‌ی با خطر متوسط و ۸ زمین لغزش نیز در پهنه‌ی با خطر زیاد قرار گرفته‌اند. با توجه به نقشه نهایی خطر زمین لغزش، سمت شمال شرقی و محدوده‌هایی با مساحت پراکنده دربخش غربی و نیز در سطح منطقه در محدوده خطر زیاد قرار دارد. منطقه پرخطر شیب‌های ۱۲ تا ۳۰ درجه را با ارتفاع متوسط ۲۲۰۰ متر، فاصله‌ی کمتر از ۴۰۰ متر از گسل‌ها، بیشتر از ۱۰۰۰ متر از جاده و ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰ متر از رودخانه را در بر می‌گیرد. کاربری اراضی این پهنه مرتع ضعیف است. منطقه خطر متوسط، ۴۵/۱۰ مساحت منطقه را در بر می‌گیرد و در سطح حوضه پراکنده است و طیف متنوعی از مشخصه‌های پارامترهای تأثیر گذار بر لغزش را در بر می‌گیرد. محدوده با ارتفاع کم نیز بیشترین وسعت منطقه‌ی مورد مطالعه را به خود اختصاص می‌دهد (۱۱۸/۱۷۵) (شکل ۳، جدول ۴).

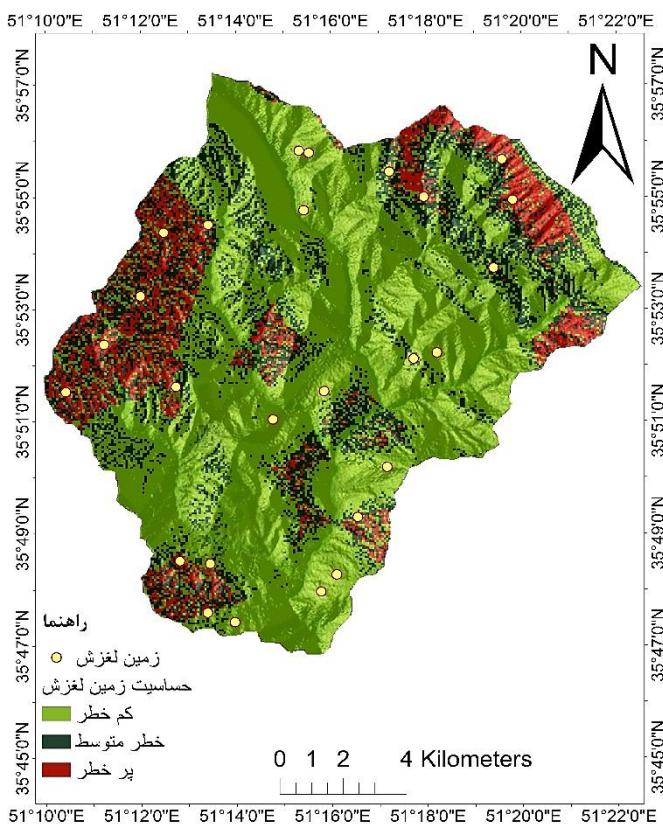

شکل ۳: نقشه حساسیت زمین لغزش حوضه کن بر اساس مدل انتروپوی

روش دیگر جهت برآورد حساسیت زمین لغزش حوضه کن، الگوریتم SVM-SIGMOID است. نقاط زمین لغزش به الگوریتم SVM آموزش داده شده اند. مقادیر هر یک از پارامترها بر اساس الگوریتم SVM-SIGMOID محاسبه شده و سپس بر اساس موقعیت نواحی دارای زمین لغزش و نیز فاقد زمین لغزش، مقدار هر یک از پارامترها استخراج شده است. وزن هر یک از عوامل با استفاده از نرم افزار WEKA محاسبه شد. وزن پارامترهای تاثیر گذار بر زمین لغزش طیفی از صفر تا ۱ را به خود اختصاص می دهد. هر چقدر مقدار این عدد به ۱ نزدیک تر باشد بیانگر اهمیت بیشتر فاکتور در حساسیت زمین لغزش است. وزن هر یک از عوامل در لایه های مربوطه اعمال شده و در محیط Arc GIS 10.3 با هم تلفیق شده اند و بدین ترتیب نقشه‌ی نهایی حساسیت زمین لغزش بر اساس الگوریتم SVM-SIGMOID تهیی شده است. نقشه‌ی حاصل از الگوریتم SVM-SIGMOID طیفی از صفر تا ۱ را به خود اختصاص می دهد. نقشه‌ی LSI به ۳ کلاس حاوی پهنه‌های کم خطر، با خطر متوسط و پر خطر تقسیم شده است. نتایج خروجی حاصل از اجرای تابع حلقوی نیز نشان دهنده حساسیت بیشتر قسمت غربی و شمال غربی و نیز بخش کوچکی از مرکز حوضه می باشد (شکل ۴). در بخش جنوب غربی نیز که پایاب حوضه محسوب می شود بخشی از پهنه‌ی با خطر زیاد مشاهده می شود. طبق این الگوریتم فاصله از گسل و شیب در وهله اول دارای تاثیر بیشتری بر حساسیت لغزش حوضه هستند. در نقشه حاصل از الگوریتم SVM-SIGMOID عامل کاربری اراضی و لیتوژوژی نیز دارای تاثیر قابل توجهی بر حساسیت پذیری لغزش هستند.

جدول ۵ : مساحت و درصد پهنه های لغزشی حوضه کن

زمین لغزش	مساحت	پهنه
۱۳	۵۶/۲	با خطر زیاد
۵	۳۸/۷	با خطر متوسط
۸	۱۰۹/۴۸۵	با خطر کم
۲۶	۲۰۴/۳۸۵	مجموع

شکل ۴ : نقشه حساسیت زمین لغزش حوضه کن بر اساس الگوریتم SVM-SIGMOID

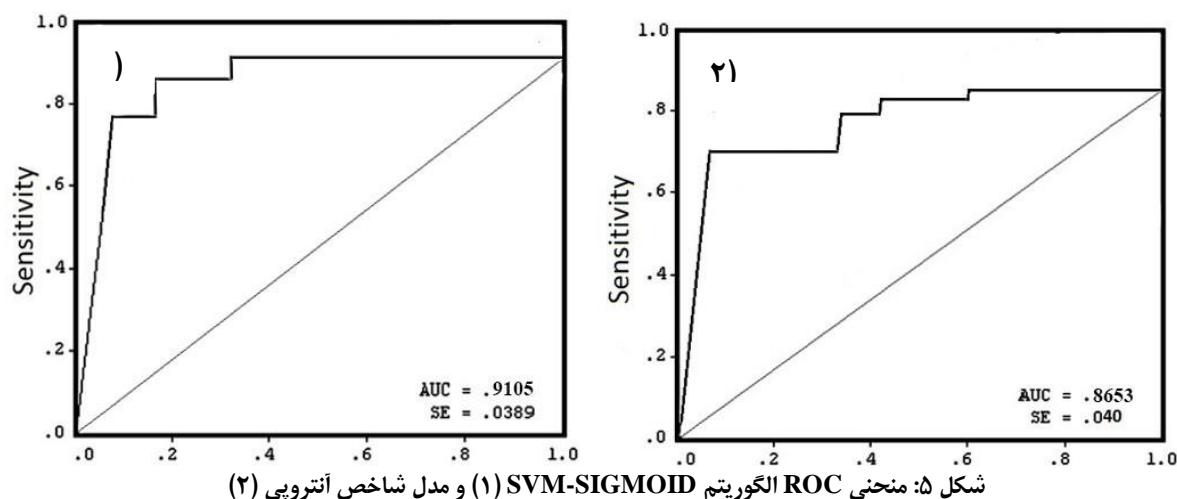
اعتبار سنجی مدل ها

یک استراتژی مهم در مدل های پیش بینی اعتبار سنجی نتایج است که می تواند تفسیر معناداری نتایج را ارائه دهد (پور قاسمی و همکاران ۲۰۱۳). برای اعمال این اعتبار سنجی موقعیت زمین لغزش های موجود را با نقشه های حساسیت زمین لغزش مقایسه نمودیم و حساسیت زمین لغزش با داده های تعليمی و صحت سنجی با استفاده از شاخص های نرخ موفقیت و نرخ پیش بینی مورد اعتبار سنجی قرار گرفت. در حال حاضر قابلیت پیش بینی حساسیت زمین لغزش های حوضه کن با استفاده از سطح زیر منحنی مورد بررسی قرار گرفت و از مقدار AUC، درصد نرخ موفقیت و قابلیت پیش بینی هر دو مجموعه داده های آموزشی و داده های اعتبار سنجی به دست آمد. هنگامی که از داده های آموزشی و یا تعليمی استفاده می شود منحنی نرخ موفقیت نام دارد و هنگامی که از داده های صحت سنجی استفاده شود، منحنی نرخ پیش بینی اطلاق می گردد (شیرزادی و همکاران، ۲۰۱۷). مقادیر AUC بین صفر تا ۱ است و ایده آل ترین مدل، بیشترین سطح زیر منحنی را دارد. ارزیابی صحت نتایج حاصل از مدل ها، با استفاده از منحنی ROC (شکل ۵) نشان داده که در نقشه پهنه بندی با استفاده از مدل آنتروپویی، سطح زیر منحنی ۸۶٪ و در مدل SVM-SIGMOID ۹۱٪ است. پس بر این اساس، استفاده از مدل SVM-SIGMOID در تهیه نقشه LSM از قابلیت اعتماد بالاتری برخوردار است.

نتیجه گیری

شناسایی عوامل موثر در وقوع زمین لغزش های موجود در یک منطقه و پهنه بندی خطر آن یکی از فاکتورهای اساسی جهت دستیابی به راهکارهای کنترل این پدیده و انتخاب مناسب ترین و کاربردی ترین گزینه موثر می باشد. ارزیابی حساسیت

زمین لغزش یک فرآیند پیچیده و چند مرحله‌ای است که توسط بسیاری از محققان مورد بررسی قرار گرفته است. تا به امروز روش‌های مختلفی جهت برآورد حساسیت زمین لغزش‌ها و عملکرد آن‌ها بر اساس اندازه گیری‌های مختلف آماری مطرح شده است. در این تحقیق مدل آنتروپی، و الگوریتم SVM-SIGMOID جهت ارزیابی حساسیت زمین لغزش‌ها و عملکرد آن‌ها بر اساس اندازه گیری‌های مختلف آماری مطرح شده است. این پژوهش با استفاده از شش ۸ فاکتور جهت شیب، شیب، ارتفاع، کاربری اراضی، لیتولوژی، فاصله از گسل، فاصله از آبراهه و فاصله از جاده انجام شده است. نتایج بررسی عوامل اثرگذار بر حساسیت زمین لغزش حاکی از این است که پارامترهای فاصله از گسل و شیب در دو مدل آنتروپی و الگوریتم SVM-SIGMOID تاثیر بیشتری نسبت به سایر عوامل بر زمین لغزش داشته‌اند.

در نقشه LSM حاصل از هر دو مدل بررسی در این تحقیق بیشترین مساحت را پهنه‌های با خطر کم و متوسط و کمترین مساحت را نیز پهنه با خطر زیاد در بر گرفته است. در نقشه LSM حاصل از مدل آنتروپی پهنه‌ی با خطر زیاد (۴۵/۰) در بخش شمال شرقی قرار گرفته است و نیز بخش‌هایی به صورت پراکنده از این پهنه لغزشی در سراسر حوضه دیده می‌شود. پهنه با خطر متوسط (با مساحت ۴۱/۲ کیلومتر مربع) در بخش‌های میانی حوضه و نیز شمال غربی وجود داردند این پهنه‌ها بیشتر منطبق بر فاصله‌های آبراهه و گسل‌ها هستند. در نقشه حساسیت زمین لغزش حاصل از الگوریتم SVM-SIGMOID بخش گسترده‌ای از پهنه‌ی با خطر زیاد (۵۶/۲ کیلومتر مربع) در غرب حوضه، شمال شرقی و نیز بخش‌هایی از پایاب حوضه در جنوب را در بر گرفته است. بیشترین تعداد لغزش‌ها در پهنه‌ی با خطر زیاد قرار دارد (۱۲ زمین لغزش). پهنه‌ی با خطر متوسط کمترین مساحت را در بر گرفته (۳۸/۷ کیلومتر مربع) و به صورت پراکنده در سراسر حوضه و کمترین تعداد لغزش‌ها (۵ زمین لغزش) نیز در این پهنه قرار گرفته است. همچون خروجی حاصل از مدل شاخص آنتروپی، بیشترین وسعت منطقه منطبق بر پهنه‌ی کم خطر با مساحت ۱۰۹/۴۸۵ کیلومتر مربع است. بر اساس نتایج حاصل از اعتبارسنجی نقشه‌های حاصل از مدل‌های مورد بررسی در این تحقیق (با استفاده از ۳۰٪ زمین لغزش‌ها)، الگوریتم SVM-SIGMOID قابلیت اعتماد بالاتری در ارزیابی و ارائه نقشه‌ی حساسیت زمین لغزش دارد. نقشه‌ی حساسیت زمین لغزش ارائه شده می‌تواند جهت گزینش اقدامات مدیریتی و تصمیم‌گیری مطلوب در برنامه ریزی کاربری اراضی، شناسایی نقاط خطر و پیش‌گیری از وقوع خسارات مرتبط با مخاطره‌ی زمین لغزش مفید واقع شود.

منابع

- شکاری بادی. علی، معتمدی راد. محمد، محمدنیا. مليحه، ۱۳۹۴، تلفیق مدل *ANP* و شاخص آنتروپی شانون در برآورد عوامل موثر در وقوع و پهنه بندی خطر زمین لغزش (مطالعه موردي: حوضه فاروب روان نیشابور)، مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، سال ششم، شمار ۲۲، صص: ۸۹-۱۰۳.
- شیرزادی. عطالله، سیمانی. کریم، حبیب نژاد. محمود، کاویان. عطالله، چپی. کامران، ۱۳۹۶، معرفی یک مدل جدید ترکیبی الگوریتم مبنی به منظور پیش بینی حساسیت زمین لغزش های سطحی اطراف شهر بیجار، جغرافیا و توسعه، شماره ۴۶، صص: ۲۲۵-۲۴۶.
- صدوq ونیni. حسن، ثروتی. محمد رضا، نصرتی. کاظم، اسدی. میترا، قربانی. صدیق، ۱۳۹۴، پهنه بندی زمین لغزش در منطقه i کاشتر کامیاران برای کاهش مخاطرات، فصلنامه دانش مخاطرات، دوره ۲، شماره ۱، صص: ۱۰۵-۱۱۶.
- قاسمیان، بهاره، عابدینی، موسی، روستایی، شهرام، ۱۳۹۶، ارزیابی حساسیت زمین لغزش با استفاده از الگوریتم ماشین پشتیبان بردار (مطالعه موردي: شهرستان کامیاران، استان کردستان)، پژوهش های ژئومورفوژئی کمی، سال ششم، شماره ۳، صص: ۱۵-۳۶.
- محمد خان. شیرین، ویسی. عبدالکریم، باقری. کیوان، پتانسیل سنجی خطر زین لغزش با استفاده از مدل آنتروپی، مطالعه موردي: (منطقه کوهستانی شیرپناه در جنوب غرب استان کرمانشاه)، فصلنامه جغرافیایی سرزمین، سال یازدهم، شاره ۴۴، صص: ۸۹-۱۰۲.
- مقیمی، ابراهیم؛ سجاد باقری و طاهر صفرراد. ۱۳۹۱. پهنه بندی خطر وقوع زمین لغزش با استفاده از مدل آنتروپی (مطالعه موردي: تاقدیس نسار زاگرس شمال غربی). پژوهش های جغرافیای طبیعی، ۷۹: ۷۷-۹۰.
- یمانی، مجتبی، احمدآبادی، علی، زارع، غلام رضا، ۱۳۹۱، به کار گیری الگوریتم ماشین های پشتیبان بردار در پهنه بندی خطر وقوع زمین لغزش (مطالعه موردي: حوضه آبخیز درکه)، جغرافیا و مخاطرات محیطی، شماره سوم، صص ۱۲۵-۱۴۲.
- *Basharat, M., Rohn, J., Baig, M.S., Khan, M.R., 2014. Spatial distribution analysis of mass movements triggered by the 2005 Kashmir earthquake in the Northeast Himalayas of Pakistan. Geom* 206, 203–214.
- *Basu. Tirthankar, Pal. Swades, 2019, RS-GIS based morphometrical and geological multi- criteria approach to the landslide susceptibility mapping in Gish River Basin, West Bengal, India, Advances in Space Research, Issue 3: 1253-1269.*
- *Bera. Somnath, Guru. Balamurugan, V. Ramesh, 2019, Evaluation of landslide susceptibility models: a comparative study on the part of Western Ghats Region, India, Remote Sensing Applications: Society and Environment, PII: S2352-9385(17)30309-9, p:39-52, <https://doi.org/10.1016/j.rsase.2018.10.010>.*
- *Broeckx. Jente, Vanmarcke. Matthias, Duchateau. Rica, Poesen. Jean, 2018, A data-based landslide susceptibility map of Africa, Earth-Science Reviews, October 2018: 102-121. <https://doi.org/10.1016/j.earscirev.2018.05.002>.*
- *Chauhan, S., Sharma, M., Arora, M.K., 2010. Landslide susceptibility zonation of the Chamoli region, Garhwal Himalayas, using logistic regression model. Landslides* 7 (4), 411–423.
- *Dahal, R.K., Hasegawa, S., Nonomura, A., Yamanaka, M., Dhakal, S., Paudyal, P., 2008. Predictive modelling of rainfall-induced landslide hazard in the Lesser Himalaya of Nepal based on weights-of-evidence. Geomorphology* 102 (3–4), 496510.
- *Devkota, K.C., Regmi, A.D., Pourghasemi, H.R., Yoshida, K., Pradhan, B., Ryu, I.C., Dhal, M.R., Althuwainee, O.F., 2013. Landslide susceptibility mapping using certainty factor, index of entropy and logistic egression models in GIS and their*

- comparison at Mugling-Narayanghat road section in Nepal Himalaya. Nat. Hazards 65 (1), 135–165.*
- ESRI. (2017). "Arc Hydro Overview." Retrieved 15 September 2017, from <http://resources.arcgis.com/en/communities/hydro/01vn0000000s00000.htm>.
 - Faraji Sabokbar, H., Shadman Roodposhti, M., Tazik, E., 2014. *Landslide susceptibility mapping using geographically-weighted principal component analysis*. Geomorphology 226, 15–24.
 - Gorum, T., Fan, X., van Westen, C., Huang, R., Xu, Q., Tang, C., Wang, G., 2011. *Distribution pattern of earthquake-induced landslides triggered by the 12 May 2008 Wenchuan earthquake*. Geomorphology 133 (3–4), 152–167.
 - H. Khan, M. Shafique, M. A. Khan et al., 2018, *Landslide susceptibility assessment using Frequency Ratio, a case study of northern Pakistan*, The Egyptian Journal of Remote Sensing and Space Sciences, <https://doi.org/10.1016/j.ejrs.2018.03.004>.
 - Ilia, I., Tsangaratos, P., 2016. *Applying weight of evidence method and sensitivity analysis to produce a landslide susceptibility map*. Landslides 13 (2), 379–397.
 - Kamp, U., Crowley, B.J., Khattak, G.A., Owen, L.A., 2008. *GIS-based landslide susceptibility mapping for the 2005 Kashmir earthquake region*. Geomorphology 101 (4), 631–642.
 - Katz. Oded, Morgan. Julia K, Aharonov. Einat, Dugan. Brandon, 2018, *Controls on the size and geometry of landslides: Insights from discrete element numerical simulations*, Geomorphology 220 (2014) 104–113, <https://doi.org/10.1016/j.geomorph.2014.05.021>.
 - Khan. H, Shafique. M, Khan. A, Mian. A. Bacha, Safeer U. Shah, Chiara. Calligaris, 2018, *Landslide susceptibility assessment using Frequency Ratio, a case study of northern Pakistan*, The Egyptian Journal of Remote Sensing and Space Sciences, 10 December 2018. <https://doi.org/10.1016/j.ejrs.2018.03.004>.
 - Lee, S., Talib, J.A., 2005. *Probabilistic landslide susceptibility and factor effect analysis*. Environ. Geol. 47 (7), 982–990.
 - Nefeslioglu, H.A., Gokceoglu, C., Sonmez, H., 2008. *An assessment on the use of logistic regression and artificial neural networks with different sampling strategies for the preparation of landslide susceptibility maps*. Eng. Geol. 97 (3–4), 171–191.
 - Negnevitsky, M. 2002. *Artifical Intelligence: A Guide to Intelligent Systems*. Addison Wesley/Pearson Education, Harlow, England, p: 394.
 - Peng Ling, Ruiqing Niu Bo Huang, Xueling Wu, Yannan Zhao, Runqing Ye, 2014.
 - *Landslide susceptibility mapping based on rough set theory and support vector machines: A case of the Three Gorges area, China*. Geomorphology 204 287–301.
 - Pourghasemi.H. R. Moradi H. R.. Fatemi Aghda, S. M B. Gokceoglu Pradhan .2013. *GISbased landslide susceptibility mapping with probabilistic likelihood ratio and spatial multi-criteria evaluation models (North of Tehran, Iran)*. Arab J Geosci, DOI 10.1007/s12517-012-0825-
 - Rostami, Z.A., Al-modaresi, S.A., Fathizad, H., Faramarzi, M., 2016. *Landslide susceptibility mapping by using fuzzy logic: a case study of Cham-gardalan catchment, Ilam, Iran*. Arab. J. Geosci. 9 (17): 685- 695.
 - Scholkopf, B., Smola, A.J., Williamson, R.C., Bartlett, P.L., 2000. *New support vectoralgorithms*. Neural Computation 12, 1207–1245
 - Shafique, M., van der Meijde, M., Khan, M.A., 2016. *A review of the 2005 Kashmir earthquake-induced landslides; from a remote sensing prospective*. J. Asian Earth Sci. 118, 68–80
 - Tien Bui, D., Tuan, T.A., Klempe, H., Pradhan, B., Revhaug, I., 2016. *Spatial prediction models for shallow landslide hazards: a comparative assessment of the*

- efficacy of support vector machines, artificial neural networks, kernel logistic regression, and logistic model tree. *Landslides* 13 (2), 361–378
- Umar; Z., Pradhan, B., Ahmad, A., Jebur, M.N., Tehrany, M.S., 2014. *Earthquake induced landslide susceptibility mapping using an integrated ensemble frequency ratio and logistic regression models in West Sumatera Province, Indonesia.* *CATENA* 118, 124–135.
 - Wang, Q., Li, W., 2017. *A GIS-based comparative evaluation of analytical hierarchy process and frequency ratio models for landslide susceptibility mapping.* *Phys. Geogr.* 38 (4), 318–337.
 - Wu, Y., Li, W., Wang, Q., Liu, Q., Yang, D., Xing, M., Pei, Y., Yan, S., 2016. *Landslide susceptibility assessment using frequency ratio, statistical index and certainty factor models for the Gangu County, China.* *Arab. J. Geosci.* 9 (2), 1–16.
 - Xu C, XiweiXu a,n, FuchuDai b, ArunK. Saraf, 2012. *Comparison of different models for susceptibility mapping of earthquake triggered landslides related with the 2008Wenchuan earthquake in China.* *Computers & Geosciences* 46, 317–329.
 - Yang, Z; J. Oiao. 2009. *Entropy- Based Hazard Degree Assessment for Typical landslides in the three gorges area, China.* *Environmental science and engineering,* 15 may 2009: 519-529. DOI: 10.1007/978-3-642-00132-1_25
 - Yang, Z; J. Oiao. 2009. *Entropy- Based Hazard Degree Assessment for Typical landslides in the three gorges area, China.* *Environmental science and engineering,* 15 may 2009: 519-529. DOI: 10.1007/978-3-642-00132-1_25.
 - Yufeng, S; J. Fengxiang. 2009. *Landslide stability analysis based on generalized information Entropy.* *International conference on environmental science and information application technology:* 83-85. DOI: 10.1109/ESIAT.2009.258
 - Zongji, Y. 2010. *Regional Landslide Zonation Based on Entropy Method in Three Gorges Area, China.* 2010. *Seventh International Conference on Fuzzy Systems and Knowledge Discovery, (FSKD 2010).*